φιλάει μὲ θέρμη.

— Πάντοτε ἤμουνα καλός,

— Ἄ, ὄχι ὅπως τώρα, ποὺ πέφτουν κεραυνοί.

— Τὸ ἴδιο καὶ ὅταν εἶνε καλοκαιρία.

Ἡ Λιλὴ στενάζει.

— Ἄχ, ἂν εἶχα ἄλλον ἄνδρα !...

— Νομίζω ὅτι ἀρκετὰ πρέπει νὰ σὲ εὐχαριστῆ ἐτοῦτος ποὺ ἔχεις.

— Δὲν θέλω νὰ εἰπῶ αὐτό. Θέλω νὰ εἰπῶ πὼς εἶνε καὶ χειρότεροι ἀπὸ σένα... Ξέρω ἕναν ποὺ δέρνει τὴ γυναῖκα του... Ἐσύ, εὐτυχῶς, ὅσο κακὸς κι' ἂν εἶσαι, δὲν ἔφτασες ἀκόμα ὡς αὐτοῦ.

— Νομίζω πὼς δὲν εἶνε τὸ μόνο ἐλάττωμα ποὺ .. μοῦ λείπει.

— Ἔλα, ἄφησέ τα αὐτά !... Ξέρεις, δά, πολὺ καλὰ ὅτι δὲν σὲ φοβοῦμαι.

— Σὺ δὲν φοβᾶσαι, παρὸ μοναχὰ τὶς ἀστραπές.

Ἡ Λιλὴ γελάει.

— Ἄκουσες ; Ἄκουσες,πόσο μακρυνὸ ἦταν τὸ μπουμπουνητὸ αὐτό;

— Ἡ κοτ ιγίδα πέρασε.

— Ναί, ἀλλὰ ἄργησε λιγάκι. Οὔφ ! Δόξα τῷ Θεῷ. Ἀναπνέω τώρα. Ἄφησέ με, σὲ παρακαλῶ, γιατὶ τὰ νεῦρα μου ταραχτήκανε μὲ τὸ κακὸ αὐτό.

— Μὰ δὲν ἐννοῶ, γιατὶ νὰ φοβᾶσαι τόσο !

Ἡ Λιλὴ λιγάκι θυμωμένη.

— Σὺ δὲν μπορεῖς ποτὲ νὰ καταλάβῃς τίποτα. Κάνε μου τὴ χάρι, τραβήξου λιγάκι παραπέρα, γιατὶ ζεσταίνομαι πολύ.

Τὸν σπρώχνει.

— Παναγία μου ! Τώρα, πρὸ ὀλίγου, δὲν μὲ παρακαλοῦσες νὰ σὲ σφίξω μέσα στὴν ἀγκαλιά μου ;

— Μήπως σοῦ κακοφάνηκε γι' αὐτό ; Ἀλλὰ πῶς θὰ δείξῃς τὴν χοντροκοπιά σου.

— Τὴν χοντροκοπιά μου !

Παραμερίζοντας ἀπότομα :

— Μάλιστα. Τὴ χοντροκοπιά σου.

—Δὲν εἶνε μιὰ στιγμή,ποὺ ἤμουνα ὁ πιὸ εὐγενὴς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου,Καὶ τώρα,σὲ λίγα δευτερόλεπτα,ἔγινα ἕνας ἄνθρωπος,ποὺ δὲν ἀξίζει νὰ μὲ φάνε,οὔτε τὰ σκυλιά !

— Νὰ πᾶς νὰ ξαναβρῆς ἐκεῖνες ποὺ σὲ θέλουνε. Τὴν Καραντίς—Μπαντιέρα. Πῶς τὴν εἶπες ;

— Ἀντίς—Ἀμπέμπα.

— Μάλιστα αὐτή, ποὺ θὰ ταιριάζετε, φαίνεται, πολύ.

— Θεέ μου, τί γυναῖκα !

— Μάλιστα, σὰν τὰ μοῦτρα σου ! Σοῦ εἶπα, σήκω γρήγορα, νὰ πᾶς νὰ βρῆς ἐκεῖνες ὅπου σοῦ ταιριάζουν... Ξέρεις, δά, πολὺ καλὰ ὅτι δὲν σὲ ζηλεύω... Ἂν θέλῃς, αὔριο, χωρίζουμε.

— Θεέ μου, δῶσε μου ὑπομονή !

— Χμ ! Μοῦ θέλεις καὶ ὑπομονή... Τράβα, σοῦ εἶπα. Τράβα νὰ βρῆς ἐκεῖνες ὅπου σοῦ ταιριάζουνε !... Μὴ νομίζεις πὼς θὰ σὲ κρατήσω.

— Καλά ! Ἀφοῦ τὸ θέλεις ἔτσι, πάω...

Κάνει πὼς θὰ σηκωθῆ. Ἐκείνη ξεσπάει σὲ γέλια.

— Νάτος ! Νομίζει πὼς θὰ τὸν κρατήσω ! Κακομοίρη μου !... Ἄϊντε ... Δὲν φεύγει. Νάτος !... Νομίζει πὼς θὰ τὸν κρατήσω... Δὲν μπορεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ κοντά μου... Ἐπιτέλους, ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ φύγῃς, κάτσε... Ἀλλὰ ἄφησέ με, σὲ παρακαλῶ, νὰ κοιμηθῶ... Ἀκοῦς ;... Σβῦσε τὸ ἠλεκτρικό.

Τὸ σβύνει.

Μιὰ ἀστραπή, πάλι, φωτίζει τὸ δωμάτιο.

— Ὤχ Θεούλη μου, πάλι ἀστράφτει !... Ἡ καταιγίδα, ξαναρχίζει, φαίνεται... Ἄναψε, γρήγορα, τὸ ἠλεκτρικό !... Ποῦσε !... Πότη !... Πότη !... Ἔλα γρήγορα ! Σφίξε με, κοντά σου...

— Τραβήξου, λίγο, σὲ παρακαλῶ. Εἶπες πὼς σὲ ζεσταίνω.

— Ἄχ, Πότη, πόσο εἶσαι ἄδικος καὶ κακός ! Πότη μου, Ποτάκι μου, ἄναψε τὸ ἠλεκτρικὸ καὶ σφίξε με στὴν ἀγκαλιά σου.

— Δὲν μπορῶ.

— Γιατί ;

— Ἔγινε κάποια ἕνωσις... καὶ δὲν ἀνάβει τὸ ἠλεκτρικό.

Ἡ Λιλὴ τρομάζει.

— Ἕνωσις, εἶπες !... Ἀπὸ τί ;... Ἀπὸ τὸν κεραυνὸ θὰ εἶνε...

— Ἴσως.

— Μὰ ἀπὸ ποῦ κατάλαβες, πὼς ἔγινε αὐτὴ ἡ... πῶς τὴν εἶπες; Ἕνωσις ;

— Θέλω ὥρα πολλὴ γιὰ νὰ σοῦ ἐξηγήσω. Τώρα δὲν εἶνε πειὰ καιρὸς γιὰ τέτοια πράγματα.

— Διατρέχουμε κανένα κίνδυνο ;

— Ὄχι, ὅσο εἶνε σβυσὸ τὸ φῶς.

— Ἔ, λοιπόν, μὴν τὸ ἀνάβεις ! Ἀλλὰ αὐτὲς ἡ ἀστραπές, αὐτοὶ οἱ κεραυνοί...

— Ὅσο πᾶνε καὶ περνοῦνε ! Κοιμήσου, γιὰ νὰ μὴν ἀκοῦς.

— Ἔ, καλά. Πάρε με, κλεῖσε με στὴν ἀγκαλιά σου, ἂν θέλῃς, νὰ κοιμηθῶ. Ἔτσι δὲν θὰ φοβοῦμαι οὔτε τὴν «ἕνωσι».

— Ποιὰ ἕνωσι ;

— Ὄχι τὴ δική μας. Τοῦ ἠλεκτρικοῦ !... Ἡ δική μας μ' ἀρέσει...

***

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐγὼ ἀποκοιμήθηκα...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΕΡΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

(Ἀπὸ τὰ ξένα σατυρικὰ φύλλα)

Τόμπολα !..

Δυὸ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων συζητοῦν.

— Ξέρεις τί φοῦρκα ἔχω ! Λέει ὁ ἕνας. Μιὰ ἐφημερίδα ποὺ μ' ἐπαινεῖ κάθε μέρα δὲν ἔχει οὔτε ἕναν ἀναγνώστη.

— Ἀμ' ἐγώ !.. ἀπαντᾶ ὁ ἄλλος. Δυὸ ἐφημερίδες ποὺ μὲ βρίζουν κάθε μέρα, ἔχουν τὴν πρώτη κυκλοφορία !..

***

Ἐν τάξει !

Ἕνας Σκωτσέζος συμβουλεύει τὴν γυναῖκα του πὼς νὰ κυκλοφορῆ στοὺς δρόμους.

— Ἂν τύχῃ, ἀγάπη μου, καὶ διασχίζεις κανέναν δρόμο, νὰ ἔχῃς τὸ κεφάλι σκυμμένο. Ἔτσι ἂν τυχὸν καὶ σὲ παρασύρῃ κανένα αὐτοκίνητο, δὲν θὰ φταῖς ἐσύ, ἀλλὰ ὁ σωφέρ. Καὶ θὰ πάρουμε ἀποζημίωσι

***

Στὸ δικαστήριο

Ὁ π ρ ό ε δ ρ ο ς.—Κατηγορεῖσαι ὅτι πέταξες τὴν πεθερα σου ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Ὁ κ α τ η γ ο ρ ο ύ μ ε ν ο ς.—Ἤμουν τελείως ἀφρωμένος ἐκείνη τὴν ὥρα, κύριε πρόεδρε. Δὲν ἤξερα τί ἔκανα.

Ὁ Π ρ ό ε δ ρ ο ς (ποῦχει κι' αὐτὸς πεθερά :). Καὶ τί ὠφελεῖ αὐτό ; Ἔπρεπε ν' ἀναλογιστῆς τὶ κινδύνους διέτρεχαν... οἱ διαβάτες ποὺ διάβαιναν ἐκείνη τὴ στιγμή, κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρό σου !

***

Ἡ ἀργοστόλιστη !..

Ὁ σ ύ ζ υ γ ο ς.—Ἀγαπημένη μου γυναικοῦλα, ἔχω εἰσιτήρια γιὰ τὸ θέατρο.

Ἡ σ ύ ζ υ γ ο ς. — Ὡραῖα ! Ν' ἀρχίσω τότε νὰ ντύνωμαι ἀμέσως.

Ὁ σ ύ ζ υ γ ο ς. — Ναί, πήγαινε νὰ ντυθῆς. Τὰ εἰσιτήρια εἶνε... γιὰ τὴν αὐριανὴ παράστασι !

* * *

Παντοδύναμος !

Ὁ ἰ δ ι ο κ τ ή τ η ς τ ο ῦ ρ α δ ι ο φ ώ ν ο υ.— Ποὺ λές ἔτσι κάνω τὸ δακτυλάκι μου κι' ἀμέσως ἀναγκάζω τὸν πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας νὰ βουβαθῆ !..

* * *

Λάθος !

Ὁ Δ ι α β ά τ η ς.—Γιατὶ δὲν ἐργάζεσαι ; Γιατὶ κάθεσαι καὶ χάνεις τὸν καιρό σου ζητιανεύοντας ;

Ὁ Ζ η τ ι ᾶ ν ο ς.—Ζητιάνεψες, κύριε, ἐσὺ καμμιὰ φορά ;

Ὁ Δ ι α β ά τ η ς.— Ὄχι.

Ὁ Ζ η τ ι ᾶ ν ο ς.— Τότε λοιπὸν πῶς ξέρεις ὅτι χάνω τὸν καιρό μου ζητιανεύοντας ;

* * *

Μεγαθήρια

Ἕνα κοριτσάκι βρισκόταν στὸ τράμ μὲ τὴν μητέρα του, μιὰ πολὺ λεπτὴ γυναῖκα. Στὴν πρώτη στάσι, μπῆκε καὶ κάθησε ἀπέναντί τους μιὰ κυρία, ἡ ὁποία, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν μητέρα τῆς μικρῆς, ἦταν τεραστίων διαστάσεων.

Ἡ μικρούλα θαύμασε τὸν ὄγκο της γιὰ λίγα λεπτὰ καὶ κατόπιν γύρισε καὶ ρώτησε τὴν μητέρα της :

— Μαμά, ὅλη αὐτὴ εἶνε...μία κυρία !...

***

Συζητοῦν δυὸ τερατολόγοι Μαρσεγέζοι :

— Ἐγώ, λέγει ὁ ἕνας, κοιμᾶμαι πολὺ ἐλαφρά : Καὶ μιὰ μυῖγα νὰ πετάξῃ μέσα στὸ δωμάτιό μου, ξυπνῶ ἀμέσως...

—Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτα, ἀπαντᾶ ὁ ἄλλος.Ἐγὼ κοιμᾶμαι ἐλαφρότερα. Ἀρκεῖ μιὰ μυῖγα... ν ὰ σ κ ε φ θ ῆ μόνο νὰ πετάξῃ, γιὰ νὰ ξυπνήσω ἀμέσως !

***

Ἡ αἰτία

— Κρῖμα, κυρία Ἔθελ ! Νὰ ξυρίσῃ ὁ ἄνδρας σου τὴν πλούσια γενειάδα του !

—Τί νὰ γίνῃ, κυρία Τζούλια... Δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἀποφύγῃ. Ἤθελε νὰ φαίνεται ἡ καρφίτσα μὲ τὸ διαμάντι ποὺ τοῦ ἔκανα δῶρον τῶν τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων του !..

***

Μεταξὺ συζύγων.

— Τζών, ἔχεις μιὰ ἐπιστολὴ «ἀπολύτως προσωπική».

— Ἀλήθεια ἀγάπη μου ; Καὶ τί γράφει ;

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)
Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος	Δρχ. 200	Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	6
» Ἑξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς »	7

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»
Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency
General P.O.Box 497 New York City,ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου